

## บทความวิจัย

# การจัดการธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ตามการท่องเที่ยว วิถีใหม่ ในสถานการณ์โควิด-19

รัชชัย บุญมี<sup>1</sup>

จิรวรรณ บุญมี<sup>2</sup>

(Received: November 2, 2022; Revised: May 1, 2023; Accepted: June 27, 2023)

## บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการจัดการ และผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ ในสถานการณ์โควิด-19 เก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจโฮสเทลที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 แห่ง โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการแบบเจาะลึก รายบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล และวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้เทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบกับการใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัยพบวิธีการจัดการ 3 ด้าน 12 วิธี ได้แก่ ด้านการสร้างรายได้ คือ หารายได้เสริม ปรับลดราคาห้องพัก ทำการตลาด โฆษณาและประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อออนไลน์ที่เป็นของธุรกิจโดยตรง ด้านการลดค่าใช้จ่าย คือ ปรับลด และควบคุมค่าใช้จ่าย ลดจำนวนพนักงาน จ้างงานแบบชั่วคราว ลดเวลาทำงาน และด้านการดำเนินการตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย คือ ลดจำนวนผู้เข้าพักในห้องพักรวม คัดกรองลูกค้าตามมาตรการทางสาธารณสุข เข้มงวดมาตรการทำความสะอาด ให้ความสำคัญกับการเว้นระยะห่างและ

<sup>1</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่  
E-mail: Thawatchaiwat@g.cmru.ac.th

<sup>2</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่  
E-mail: Jirawanyui@g.cmru.ac.th (Corresponding Author)

การระบายอากาศ เข้าร่วมโครงการมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย สำหรับผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจัดการดังกล่าว พบว่า ผู้ประกอบการยังไม่สามารถทำกำไรให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจได้ เนื่องจากมีรายได้จากการให้เช่าห้องพักลดลง ถึงแม้ว่าจะหารายได้เสริมจากช่องทางอื่นแล้ว แต่ผู้ประกอบการยังจำเป็นต้องควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ในระดับต่ำ และบริหารรายรับให้เพียงพอกับรายจ่าย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถทราบวิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทล และเลือกนำไปประยุกต์ใช้ได้ เพื่อรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่

**คำสำคัญ:** การจัดการ ธุรกิจโฮสเทล การท่องเที่ยววิถีใหม่ โควิด-19 จังหวัดเชียงใหม่

## RESEARCH ARTICLE

# Hostel Business Management Practice in Chiang Mai for the New Normal of Tourism during the Covid-19 Pandemic

Thawatchai Boonmee<sup>1</sup>

Jirawan Boonmee<sup>2</sup>

### Abstract

The purpose of this research was to study the practice and its results of using the hostel business management practice in Chiang Mai Province according to the new normal of tourism during the covid-19 pandemic. Data was collected from 30 hostels located in Mueang District, Chiang Mai Province, through in-depth interviews with entrepreneurs. The data were examined through consistency checks, and the content was analyzed using a qualitative research synthesis technique and descriptive statistics such as frequency and percentage.

The results revealed that there were 3 aspects involving 12 practices in hostel management. The first aspect was increasing revenue, which involving lowering room rates price, and marketing practices through online advertising and public communication on

---

<sup>1</sup> Assistant Professor, Department of Business Administration, Faculty of Management Sciences, Chiang Mai Rajabhat University, E-mail: Thawatchaiwat@g.cmru.ac.th

<sup>2</sup> Assistant Professor, Department of Business Administration, Faculty of Management Sciences, Chiang Mai Rajabhat University, E-mail: Jirawanyui@g.cmru.ac.th (Corresponding Author)

business channels directly. The second aspect was cost cutting, which included reducing and controlling practice of business expenses, reducing practice of the number of employees, hiring temporary staff practice, reducing working hours practice. The last aspect was applying hygiene and sanitation standards, which entailed reducing the number of guests practice in dormitory room types, screening customers practice using public health measures, strict in hygiene and sanitation, paying attention to distancing and ventilation practice, as well as participating in the Amazing Thailand Safety and Health Administration campaign practice. Consequently, applying such practices was unable to boost profits to a satisfactory level due to decreased income from room rentals. Although there was additional income from other business channels, most entrepreneurs needed to keep costs under control and manage income to meet expenses. The entrepreneurs can realize hostel business management and can use it as a guideline for the new normal of tourism.

**Keywords:** Management, Hostel Business, New Normal Tourism, Covid-19, Chiang Mai Province

## บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตได้ดี และสร้างรายได้มูลค่ามหาศาลในแต่ละปีให้กับประเทศไทยมาโดยตลอด อีกทั้งยังเป็นกลไกหนึ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจในแต่ละภูมิภาค สร้างอาชีพ และก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ดังนั้น เมื่อเกิดปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด-19 ประเทศไทยจึงได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก เนื่องจากการพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (Asavawanlop, Suthaluang, & Samlee, 2021)

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของภาคเหนือ โดยในปี พ.ศ. 2562 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประเมินว่าร้อยละ 71 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเชียงใหม่เกิดจากภาคบริการ ซึ่งมีความสำคัญต่อจังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่มีการแพร่ระบาดตั้งแต่ช่วงต้นปี พ.ศ. 2563 ส่งผลกระทบเชิงลบต่อภาคบริการ สาเหตุจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงต้นปี พ.ศ. 2563 และ พ.ศ. 2564 ซึ่งอยู่ในระยะที่เกิดการแพร่ระบาดของโรค ระลอกที่ 1 และ 2 ตามลำดับ (Asavawanlop & Chaengschudjai, 2021)

เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ ขนส่ง ที่พัก อาหาร บันเทิง นำเที่ยวและมัคคุเทศก์จำหน่ายของที่ระลึก (Nuntapaiboon, 2012) มีรายได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ช่วงไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา ทั้งนี้ ศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้สรุปแนวโน้มการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2564 ว่ายังมีความเสี่ยงสูงจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยเฉพาะตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ เนื่องจากการระบาดของโรคที่ยังมีความรุนแรงในหลายประเทศ

สำหรับกลุ่มธุรกิจโรงแรมและที่พักที่ได้รับผลกระทบและต้องเพิ่มความเสี่ยงเป็นพิเศษ 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มโรงแรมและที่พักในจังหวัดที่พึ่งพานักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นหลัก และมีปัญหาจำนวนห้องพักเป็นจำนวนมาก (Oversupply) (2) กลุ่มบัตเจ็ท โฮเทล (Budget Hotel) เช่น เกสต์เฮ้าส์ และ โฮสเทล ต้องใช้เวลาฟื้นตัว ประกอบกับที่พักกลุ่มนี้มีความสามารถในการ

สร้างรายได้ค่อนข้างจำกัด และ (3) กลุ่มโรงแรมและที่พักที่สร้างเสร็จเปิดใหม่ในปี พ.ศ. 2563 และที่กำลังจะสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2564 ซึ่งมีความเสี่ยงด้านการสร้างรายได้ การแข่งขัน รวมถึงแรงงาน (Kasikorn Research Center, 2021)

โฮสเทล (Hostel) เป็นที่พักราคาประหยัดที่มีให้เฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน มีการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ผู้เข้าพักค่อนข้างจำกัด เมื่อเปรียบเทียบกับที่พักประเภทโรงแรม จุดเด่นของโฮสเทล คือ ราคาห้องพักที่ถูกมาก ผู้เข้าพักสามารถสร้างสังคมการพบปะในกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกัน (Sinpattarachart & Sangruengrob, 2019) Verissimo and Costa (2018) กล่าวว่า ผู้มาใช้บริการโฮสเทลต้องการพบปะผู้คน ต้องการทำกิจกรรมและเรียนรู้ประสบการณ์ของท้องถิ่น อยากรู้สึกสะดวกสบายเหมือนอยู่บ้านและต้องการความคุ้มค่าจากเงินที่จ่ายไป ลูกค้าที่ใช้บริการโฮสเทลมีความคาดหวังด้านคุณภาพการบริการโดยพิจารณาจากสภาพบรรยากาศทางสังคม ที่ตั้งพนักงาน ความสะอาด ความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวก (Brochado, Rita, & Gameiro, 2015)

ธุรกิจโฮสเทลได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประกอบกับเกิดการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal) ที่เน้นความสำคัญเรื่องสุขอนามัยและความปลอดภัยจากโรคโควิด-19 (Nokdee, 2020) ซึ่งนักท่องเที่ยวจะปรับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้ปลอดภัยจากโรคโควิด-19 อาทิ การเว้นระยะห่างทางสังคม การสวมหน้ากากอนามัย การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคของกระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น ความกังวลของนักท่องเที่ยวในด้านสุขภาพและความปลอดภัยจึงเพิ่มสูงขึ้น และเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวใช้พิจารณาก่อนตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทางนอกเหนือจากสิ่งดึงดูดใจด้านแหล่งท่องเที่ยว (Office of the Permanent Secretary Ministry of Tourism and Sports, 2020) ส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลจำเป็นต้องมีการปรับตัวในหลาย ๆ ด้านเพื่อความอยู่รอดในระยะยาว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการจัดการ และผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ ในสถานการณ์โควิด-19 ผลการศึกษาจะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่

ทราบข้อมูลและแนวทางในการจัดการธุรกิจ สามารถนำไปปรับใช้กับธุรกิจของ  
ตนเองเพื่อรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการจัดการ และผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการธุรกิจโฮสเทล  
ในจังหวัดเชียงใหม่ตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ ในสถานการณ์โควิด-19

## ขอบเขตของการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัย คือ ธุรกิจโฮสเทลที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง  
จังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่ 8 ตำบล ได้แก่ ศรีภูมิ พระสิงห์ สุเทพ ช้างเผือก หายยา  
ช้างคลาน ช้างม่วย และวัดเกต กลุ่มตัวอย่าง คือ โฮสเทลที่อนุญาตให้ผู้วิจัย  
เข้าดำเนินการวิจัย จำนวน 30 แห่ง การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 12 เดือน  
(ตุลาคม พ.ศ. 2564 ถึง กันยายน พ.ศ. 2565) ทั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลใน  
เดือนมีนาคม พ.ศ. 2565

## การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิธีการจัดการ และผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการธุรกิจโฮสเทล  
ในจังหวัดเชียงใหม่ตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ ในสถานการณ์โควิด-19 ผู้วิจัยได้  
ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

### 1. ความหมายของโฮสเทล

โฮสเทล คือ ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะได้มาพักอาศัยอยู่ร่วมกับ  
ผู้อื่นในห้องนอนรวม ซึ่งผู้เข้าพักสามารถที่จะจ่ายค่าที่พักได้ในราคาที่ประหยัด  
เนื่องจากโฮสเทลจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและข้าวของเครื่องใช้ที่ต้องใช้  
ร่วมกับผู้อื่น และสิ่งสำคัญที่เป็นหัวใจหลักของโฮสเทล คือ การเรียนรู้ที่จะอยู่  
ร่วมกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ให้เกียรติกัน ใช้เวลาอย่างมีความสุขกับเพื่อน  
ที่มาจากต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม (Klaamphaiboon & Srikasikorn,  
2016) สอดคล้องกับ Expedia (2018) ที่กล่าวว่า โฮสเทล คือ ที่พักรูปแบบหนึ่ง  
ที่มีราคาประหยัด โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานไว้ให้ผู้เข้าพัก เช่น

เตียงนอน หมอน ผ้าห่ม ตู้เก็บของ ซึ่งรูปแบบของที่พักจะเน้นการบริการตนเอง ในส่วนของห้องน้ำส่วนใหญ่จะเป็นห้องน้ำรวม แต่บางโฮสเทลมีการแบ่งเป็น ห้องพักเดี่ยวแบบส่วนตัวและห้องน้ำส่วนตัวไว้ให้บริการด้วย ซึ่งราคาจะสูงกว่า ห้องพักรวม แต่ราคาถูกกว่าราคาที่พักรงแรม

## 2. รูปแบบของโฮสเทล

Klaamphaiboon and Srikasikorn (2016) กล่าวว่า รูปแบบของ โฮสเทลในปัจจุบันแบ่งออกได้ 5 รูปแบบ ดังนี้

2.1 Basic Hostel/Budget Hostel คือ โฮสเทลที่ยึดปรัชญา โฮสเทล แบบดั้งเดิมในการทำธุรกิจ ซึ่งเน้นความประหยัด ความสะดวก ง่าย และให้แขกบริการตนเอง แต่สิ่งที่เพิ่มเติมขึ้นมา คือ การสร้างกิจกรรม ในกลุ่มแขกผู้เข้าพัก

2.2 Standard Hostel คือ โฮสเทลที่เน้นความเรียบง่าย ความสะดวกสบาย และความปลอดภัย แต่จะไม่เน้นกิจกรรมระหว่างลูกค้าที่เข้ามาพัก โฮสเทลรูปแบบนี้เหมาะกับลูกค้าที่เดินทางเพื่อทำธุระ ขอบรรยายอากาศที่สงบ เรียบง่าย

2.3 Design Hostel คือ รูปแบบโฮสเทลที่สร้างจุดเด่นในการจดจำ โดยใช้งานออกแบบมาเป็นเอกลักษณ์เป็นจุดขาย กลุ่มลูกค้าที่นิยมโฮสเทลนี้เป็น กลุ่มฮิปเตอร์ อาร์ติสต์ คนทำงานอิสระ และนักท่องเที่ยวที่เสพติดเทคโนโลยี (Techno-Traveler) ที่ชอบงานออกแบบและถ่ายรูปลงโซเชียลมีเดีย

2.4 Lifestyle Hostel คือ โฮสเทลรูปแบบที่เน้นการสร้างกิจกรรม ระหว่างลูกค้าให้เกิดความสนุกสนาน มากกว่าการที่จะเน้นตกแต่งอาคารให้ สวยงาม ถือเป็นแนวทางที่น่าลงทุน เพราะไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการ ออกแบบมากนัก

2.5 Party Hostel คือ การใช้โฮสเทลให้เป็นที่จัดงานปาร์ตี้ สังสรรค์กันเป็นหลัก มักจะมีบาร์เป็นส่วนประกอบสำคัญตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนกลาง (Common Room) โฮสเทลรูปแบบนี้มักจะมีการตกแต่งที่เรียบง่าย ห้องนอน

ไม่เป็นจุดเด่น เนื่องจากจะเน้นกลุ่มลูกค้าที่ชอบบาร์ดีจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำห้องพักให้โดดเด่นมากนัก

### 3. ความหมายของวิถีใหม่

วิถีใหม่ (New Normal) หมายถึง ความปกติใหม่ ฐานวิถีชีวิตใหม่ หมายถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตอย่างใหม่ที่แตกต่างจากอดีตอันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปกติ และเคยคาดหวังล่วงหน้าได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ภายใต้หลักมาตรฐานใหม่ที่ไม่คุ้นเคย โดยปรับหาวิธีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากโรคโควิด-19 ควบคู่ไปกับความพยายามรักษา และฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร เมื่อเวลาผ่านไปจนทำให้เกิดความคุ้นชินก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตปกติของผู้นคนในสังคม (Boonsiriphan, 2020)

### 4. แนวทางชีวิตวิถีใหม่ของคนไทย

เว็บไซต์ธรรมนิติ ได้เผยแพร่ข้อมูลการสำรวจของซูเปอร์โพลและนำเสนอแนวทางชีวิตวิถีใหม่ของคนไทยไว้ ดังนี้

4.1 การใช้เทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต จะเข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตมากขึ้น เช่น การเรียนออนไลน์ การทำงานที่บ้าน การซื้อสินค้าออนไลน์ เป็นต้น

4.2 การเว้นระยะห่างทางสังคม โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการสื่อสาร ลดการปฏิสัมพันธ์ และเน้นการทำกิจกรรมที่บ้านมากขึ้น

4.3 การดูแลสุขภาพทั้งตัวเองและคนรอบข้าง เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ เช่น การใช้หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ และการล้างมืออย่างถูกวิธีจะยังคงมีต่อไป รวมถึงการหันมาใส่ใจสุขภาพมากขึ้น

4.4 การสร้างสมดุลชีวิต การมีเวลาได้ทำงานที่บ้าน หรือการลดการพบปะผู้คนในสังคม แล้วหันมาใช้ชีวิต และทำงานที่บ้าน ทำให้ผู้คนมองเห็น

แนวทางในการปรับสมดุลชีวิตระหว่างเวลาส่วนตัว การงาน และสังคมให้สมดุลมากยิ่งขึ้น (Nittayaporn, 2020)

## 5. ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยววิถีใหม่

Nokdee (2020) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยววิถีใหม่ เน้นเรื่องสุขอนามัยและความปลอดภัยจากโควิด-19 โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในยุคนี้ โดยมี BEST เป็นอีกแนวคิดของการท่องเที่ยววิถีใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นหลังโควิด-19 ประกอบด้วย

5.1 B-Booking in Advance การจองเพื่อใช้บริการล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ประกอบการจัดสรรบริการ ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติด้านสาธารณสุข

5.2 E-Environment สิ่งแวดล้อม เป็นส่วนสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ ช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็นช่วงที่ธรรมชาติฟื้นตัว ทำให้ทุกคนอยากจะอนุรักษ์ และเก็บความสวยงามไว้

5.3 S-Safety ความปลอดภัย เป็นการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ ไม่ใช่แค่การป้องกันตัวเอง แต่ยังต้องป้องกันการแพร่กระจายสู่คนอื่นด้วย โดยมีโครงการยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (Amazing Thailand Safety & Health Administration : SHA)

5.4 T-Technology เทคโนโลยี ช่วยเพิ่มคุณค่าและประสบการณ์การท่องเที่ยวอย่าง AR และ VR การนำเสนอข้อมูลเสมือนจริงเพื่อช่วยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ยังเกี่ยวเนื่องกับความปลอดภัยด้วย ทั้งเรื่องการจำกัดจำนวนคน รักษาระยะห่างระหว่างบุคคล

## 6. แนวปฏิบัติด้านสาธารณสุขเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

Department of Health (2021) กล่าวว่า โรงแรม ที่พัก เป็นสถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อบริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อและแพร่เชื้อของโรคโควิด-19 กรมอนามัยจึงได้จัดทำแนวปฏิบัติด้านสาธารณสุขเพื่อการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ไว้ 3 ด้าน คือ

6.1 แนวปฏิบัติด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม (Covid Free Environment) มี 3 ข้อ คือ (1) แนวปฏิบัติด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย (Clean and Safe) (2) แนวปฏิบัติด้านการเว้นระยะห่าง (Distancing) และ (3) แนวปฏิบัติด้านการระบายอากาศ (Ventilation)

6.2 แนวปฏิบัติด้านผู้ให้บริการ (Covid Free Personnel) มี 5 ข้อ คือ (1) การควบคุมกำกับให้มีการคัดกรองความเสี่ยงพนักงานทุกคนเป็นประจำทุกวัน (2) ผู้ประกอบการและพนักงานทุกคน ต้องสวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา รักษาระยะห่าง (3) กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบกำกับติดตาม การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล (Universal Prevention for Covid-19) และมาตรการ DMHTA อย่างเคร่งครัด (4) ผู้ประกอบการและพนักงานทุกคนได้รับวัคซีนตามเกณฑ์ที่กำหนด หรือเคยมีประวัติการติดเชื้อโควิด-19 มาก่อนอยู่ในช่วง 1-3 เดือน หรือทำการตรวจคัดกรองด้วย Antigen Test Kit (ATK)/RT-PCR (Polymerase Chain Reaction) ทุก 7 วัน และ (5) พนักงานจตรวมกลุ่มขณะปฏิบัติงาน ระหว่างพัก และงดรับประทานอาหารร่วมกัน

6.3 แนวปฏิบัติด้านผู้รับบริการ (Covid Free Customer) มี 2 ข้อ คือ (1) Covid Health Pass มีการตรวจสอบหลักฐานหรือเอกสารของผู้รับบริการ และ (2) ผู้รับบริการทุกคนต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล (Universal Prevention for Covid-19) และมาตรการ DMHTA อย่างเคร่งครัด โดยมีเจ้าหน้าที่กำกับติดตามการปฏิบัติตามมาตรการ

## 7. มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย SHA และ SHA Plus

### 7.1 มาตรฐาน SHA

SHA ย่อมาจาก Amazing Thailand Safety & Health Administration คือ โครงการที่เกิดขึ้นโดยความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐหลายฝ่าย โดยนำมาตรการความปลอดภัยด้านสาธารณสุขผนวกกับมาตรฐานการให้บริการที่มีคุณภาพของสถานประกอบการ เพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 กิจกรรมที่สามารถขอเครื่องหมาย SHA ได้ 10 ประเภท

ประกอบด้วย (1) ภัตตาคารและร้านอาหาร (2) สถานประกอบการที่พัก และสถานที่จัดประชุม (3) สถานที่นันทนาการและสถานที่ท่องเที่ยว (4) ยานพาหนะ (5) บริษัทนำเที่ยว (6) กิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพและความงาม (7) ห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้า (8) กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (9) โรงละคร โรงมหรสพ และการจัดกิจกรรม และ (10) ร้านค้าของที่ระลึกและร้านค้าอื่น ๆ SHA คือ สัญลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นว่าสถานประกอบการเพิ่มความรัดกุมกับสินค้าและบริการ โดยคำนึงถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และถูกต้องตามหลักสุขอนามัย เป็นตราที่ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับบริการ

## 7.2 มาตรฐาน SHA Plus

SHA Plus คือ มาตรฐาน SHA ที่มีเงื่อนไขเพิ่มเติม โดยคุณสมบัติของกิจการที่จะได้รับ SHA Plus จะต้องเป็นผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน SHA ก่อน และพนักงานจะต้องได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันเชื้อ Covid-19 แล้วไม่ต่ำกว่า 70 เปอร์เซ็นต์ของทั้งองค์กร จากนั้นเตรียมข้อมูลและหลักฐานการฉีดวัคซีนของพนักงานในสถานประกอบการ สำหรับการลงทะเบียนรับ SHA Plus ผ่านเว็บไซต์ [thailandsha.com](http://thailandsha.com) เพื่อรับสัญลักษณ์ "SHA Plus" หรือ "SHA+" ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นใจให้ผู้ใช้บริการยิ่งขึ้น และลดความเสี่ยงในการแพร่ระบาดของโรคอีกระดัง (Bangkokbiznews, 2021)

## วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) นี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล (In-depth Interview) จากผู้ประกอบการ หรือบุคลากรซึ่งเป็นตัวแทนของธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 แห่ง ๆ ละ 1 ตัวอย่าง ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2565 ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ หรือประมาณจากจำนวนประชากร ซึ่งขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 15 - 30 เปอร์เซ็นต์ (Srisaard, 2017) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเท่ากับ 30 ตัวอย่าง

สอดคล้องกับทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) กรณีใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก  
ควรใช้ตัวอย่าง 25 - 30 คน (Dworkin, 2012)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจโฮสเทลในพื้นที่ 8 ตำบล  
ของอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากโฮสเทลส่วนใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่  
ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยเลือกสถานที่ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีกำหนด  
สัดส่วน (Quota) (รายละเอียดในตารางที่ 1) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย  
(Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก (Lottery) ประกอบกับ  
การเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) กล่าวคือ เลือก  
เฉพาะโฮสเทลที่ผู้ประกอบการประสงค์จะให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลงานวิจัย  
เท่านั้น ได้แก่ พรีเมียร์โฮสเทลเชียงใหม่ (P1) เดอะคอมมอนโฮสเทล (P2)  
เอ็นจอยเฮาส์เชียงใหม่ (P3) ขยันโฮสเทล (P4) ภูเขาโฮสเทล (P5) ซิลวิสโฮสเทล  
เชียงใหม่ (P6) ปิงโฮสเทล (P7) เลมอนแนบโฮสเทล (P8) โดสโฮสเทล (P9)  
อิตีโฮสเทลเชียงใหม่ (P10) อินทร์คำโฮสเทล (P11) ไอส์มอลล์แอนด์มี้แอนด์ยูทู  
โฮสเทล (P12) สเตย์เฮียร์โฮสเทล (P13) เลอไลท์เฮาส์แอนด์โฮสเทล (P14)  
ชิกซ์ตีบลูเฮาส์ (P15) บลูมอินมูนโฮสเทล (P16) โฮสเทลลัลลาบาย (P17)  
เรย์โฮสเทล (P18) เดซี่เฮาส์ (P19) อินไซด์โฮสเทล (P20) ชายคโฮสเทล (P21)  
แตงโมเฮาส์ (P22) บ็อกซ์โฮสเทลแอนด์คาเฟ่ (P23) ที่ทูบีโฮสเทล (P24)  
แฟมมิลี่โฮมเชียงใหม่ (P25) บุรีโฮเทลแอนด์โฮสเทล (P26) เดอะพาร์คโซโซโต้  
บาร์แอนด์โฮสเทล (P27) วอทส์อัฟเชียงใหม่ (P28) 1948 โฮสเทล (P29) และ  
ลานาเบดส์แอนด์สเปซ (P30)

## ตารางที่ 1

จำนวนธุรกิจโฮสเทลที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

| ตำบล      | จำนวนประชากร (แห่ง) | จำนวนตัวอย่าง (แห่ง) |
|-----------|---------------------|----------------------|
| ศรีภูมิ   | 40                  | 12                   |
| พระสิงห์  | 16                  | 5                    |
| สุเทพ     | 12                  | 3                    |
| ช้างเผือก | 9                   | 3                    |
| หายยา     | 8                   | 2                    |
| ช้างคลาน  | 7                   | 2                    |
| ช้างม่อย  | 7                   | 2                    |
| วัดเกต    | 5                   | 1                    |
| รวม       | 104                 | 30                   |

ที่มา: การสำรวจข้อมูล ณ วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2565 จากเว็บไซต์จองที่พักออนไลน์ ได้แก่ Hostelworld.com, Booking.com, Hotelworld.com, Agoda.com และ Expedia.co.th

## เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่มีโครงสร้างแน่นอน (Structured Interview) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ (1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ (2) วิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทลตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ และ (3) ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทลตามการท่องเที่ยววิถีใหม่

## วิธีการพัฒนาแบบสัมภาษณ์

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างเครื่องมือในการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. พัฒนาคูณภาพของเครื่องมือในการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษา (Wording)

4. นำผลการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) สำหรับผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC ผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ไม่มีข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ดังนั้น จึงถือว่าแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้งานได้ (Pasunon, 2015)

### วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการจดบันทึกและบันทึกเทปมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจึงนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยใช้เทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Synthesis) มีการจำแนกประเด็นสำคัญ เพื่อวิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยสรุปผลและนำเสนอข้อมูลที่ได้เป็นความเรียง ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกจากตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้เวลาสัมภาษณ์คนละประมาณ 30 นาที - 1 ชั่วโมง เป็นจำนวนตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่เพียงพอ (Data Sufficiency) ที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถทราบวิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทล และผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจัดการต่าง ๆ ได้ ซึ่งขนาดตัวอย่างดังกล่าวสามารถ ทำให้ผู้วิจัยพบความอิ่มตัวของข้อมูล (Data Saturation) ตลอดจนความซ้ำซ้อนของข้อมูล (Redundancy) (Sutheewasinnon & Pasunon, 2016)

## ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ (1) ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโฮสเทล (2) วิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทล และ (3) ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทล มีรายละเอียดดังนี้

### 1. ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโฮสเทล

ธุรกิจโฮสเทลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 ประกอบกิจการในรูปแบบเจ้าของคนเดียว โดยที่ไม่มีสาขาคิดเป็นร้อยละ 86.67 ดำเนินธุรกิจมานาน 4 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.67 ร้อยละ 80.00 ของโฮสเทลมีการให้บริการทั้งห้องพักรวมตัวและห้องพักรวม มีเพียงร้อยละ 20.00 เท่านั้นที่มีการให้บริการเฉพาะห้องพักรวม โดยมีจำนวนห้องพัก 5 - 8 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 50.00 โฮสเทลส่วนใหญ่สามารถรองรับผู้เข้าพักได้สูงสุดไม่เกิน 50 คน ต่อคืน คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งร้อยละ 73.33 ของโฮสเทลไม่มีบริการห้องพักรายเดือน มีเพียงร้อยละ 26.67 เท่านั้นที่มีการให้บริการห้องพักรายเดือน ส่วนใหญ่ตั้งราคาไม่เกินคืนละ 200 บาทต่อคน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ทั้งนี้ผู้ประกอบการร้อยละ 56.67 ระบุว่าปัจจุบันลูกค้านิยมจองที่พักโดยตรงกับธุรกิจเพิ่มขึ้น และร้อยละ 40.00 ระบุว่าลูกค้ายังนิยมจองผ่านผู้ให้บริการด้านการจองที่พัก (OTA) โดยร้อยละ 70.00 ระบุว่าลูกค้าชาวไทยมาใช้บริการในช่วงที่เกิดสถานการณ์โควิด-19 เพิ่มขึ้น และมีลูกค้าชาวต่างชาติที่มาใช้บริการลดลง แต่อย่างไรก็ตาม โฮสเทลส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.34 ยังคงเปิดให้บริการทุกวันโดยไม่วันหยุด ทั้งนี้ มีโฮสเทลเพียงร้อยละ 16.67 เท่านั้นที่ยังเปิดให้บริการ 24 ชั่วโมง ในขณะที่โฮสเทลส่วนใหญ่ร้อยละ 83.33 เปิดให้บริการเฉพาะในช่วงเวลาที่กำหนดเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากช่วงเวลาก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19 ที่มีโฮสเทลมากถึงร้อยละ 40.00 ที่เปิดให้บริการ 24 ชั่วโมง ร้อยละ 50.00 ระบุว่ายังไม่เคยปิดให้บริการเลยตั้งแต่เกิดสถานการณ์โควิด-19 ขณะที่ร้อยละ 50.00 เคยปิดกิจการชั่วคราว สำหรับช่องทางในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และติดต่อสื่อสารที่โฮสเทลทุกแห่งใช้ คือ เฟสบุ๊ก คิดเป็นร้อยละ 100.00

โฮสเทลส่วนใหญ่มีพนักงานประจำจำนวน 1 - 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 หลังเกิดสถานการณ์โควิด-19 ธุรกิจโฮสเทลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างลดลง คิดเป็นร้อยละ 80.00 ขณะที่ร้อยละ 83.33 ระบุว่าค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการทำความสะอาดเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ โฮสเทลส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย คิดเป็นร้อยละ 53.33 มีเพียงร้อยละ 30.00 เท่านั้นที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน SHA หรือ SHA Plus แล้ว และร้อยละ 16.67 กำลังอยู่ระหว่างการยื่นขอการรับรองมาตรฐาน SHA (รายละเอียดในตารางที่ 2)

## ตารางที่ 2

### ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโฮสเทล

| ข้อมูล                                   | จำนวน<br>(30) | ร้อยละ<br>(100.00) |
|------------------------------------------|---------------|--------------------|
| เจ้าของคนเดียว                           | 20            | 66.67              |
| บริษัทจำกัด                              | 8             | 26.67              |
| ห้างหุ้นส่วน                             | 2             | 6.66               |
| ไม่มีสาขา                                | 26            | 86.67              |
| มีสาขา หรือมีธุรกิจประเภทเดียวกับโฮสเทล  | 4             | 13.33              |
| ดำเนินธุรกิจน้อยกว่า 2 ปี                | 4             | 13.33              |
| ดำเนินธุรกิจ 2 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี        | 9             | 30.00              |
| ดำเนินธุรกิจ 3 ปี แต่ไม่เกิน 4 ปี        | 6             | 20.00              |
| ดำเนินธุรกิจ 4 ปีขึ้นไป                  | 11            | 36.67              |
| ให้บริการทั้งห้องพักส่วนตัวและห้องพักรวม | 24            | 80.00              |
| ให้บริการเฉพาะห้องพักรวม                 | 6             | 20.00              |
| มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 4 ห้อง             | 10            | 33.33              |
| มีจำนวนห้องพัก 5 - 8 ห้อง                | 15            | 50.00              |
| มีจำนวนห้องพักมากกว่า 8 ห้อง             | 5             | 16.67              |

## ตารางที่ 2

### ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโฮสเทล (ต่อ)

| ข้อมูล                                          | จำนวน<br>(30) | ร้อยละ<br>(100.00) |
|-------------------------------------------------|---------------|--------------------|
| เข้าพักได้ไม่เกิน 20 คนต่อคืน                   | 13            | 43.33              |
| เข้าพักได้ 21 - 50 คนต่อคืน                     | 13            | 43.33              |
| เข้าพักได้มากกว่า 50 คนต่อคืน                   | 4             | 13.34              |
| ไม่มีบริการห้องพักรายเดือน                      | 22            | 73.33              |
| มีบริการห้องพักรายเดือน                         | 8             | 26.67              |
| ราคาไม่เกิน 200 บาทต่อคนต่อคืน                  | 13            | 43.33              |
| ราคา 201 - 350 บาทต่อคนต่อคืน                   | 11            | 36.67              |
| ราคาสูงกว่า 350 บาทต่อคนต่อคืน                  | 6             | 20.00              |
| ลูกค้าจองที่พักโดยตรงกับธุรกิจเพิ่มขึ้น         | 17            | 56.67              |
| ลูกค้าจองผ่านผู้ให้บริการจองที่พัก (OTA)        | 12            | 40.00              |
| ลูกค้าจองผ่านทั้ง 2 ช่องทางเท่ากัน              | 1             | 3.33               |
| ลูกค้าคนไทยเพิ่มขึ้นช่วงโควิด-19                | 21            | 70.00              |
| ลูกค้าคนไทยเท่าเดิมช่วงโควิด-19                 | 6             | 20.00              |
| ลูกค้าคนไทยลดลงช่วงโควิด-19                     | 3             | 10.00              |
| ลูกค้าต่างชาติลดลงช่วงโควิด-19                  | 21            | 70.00              |
| ลูกค้าต่างชาติเท่าเดิมช่วงโควิด-19              | 6             | 20.00              |
| ลูกค้าต่างชาติเพิ่มขึ้นช่วงโควิด-19             | 3             | 10.00              |
| เปิดให้บริการทุกวัน                             | 28            | 93.34              |
| เปิดเฉพาะวันที่มีลูกค้าจอง                      | 1             | 3.33               |
| มีการกำหนดวันหยุดในแต่ละสัปดาห์                 | 1             | 3.33               |
| ปัจจุบันไม่ได้เปิด 24 ชั่วโมง                   | 25            | 83.33              |
| ปัจจุบันเปิด 24 ชั่วโมง                         | 5             | 16.67              |
| ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19 ไม่ได้เปิด 24 ชั่วโมง | 18            | 60.00              |
| ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19 เปิด 24 ชั่วโมง       | 12            | 40.00              |

## ตารางที่ 2

### ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโฮสเทล (ต่อ)

| ข้อมูล                                             | จำนวน<br>(30) | ร้อยละ<br>(100.00) |
|----------------------------------------------------|---------------|--------------------|
| ยังไม่เคยเปิดให้บริการตั้งแต่เกิดสถานการณ์โควิด-19 | 15            | 50.00              |
| เคยเปิดชั่วคราว ระหว่างเกิดสถานการณ์โควิด-19       | 15            | 50.00              |
| สื่อสารผ่านเฟซบุ๊ก (Facebook)                      | 30            | 100.00             |
| สื่อสารผ่านไลน์ (Line)                             | 16            | 53.33              |
| สื่อสารผ่านอินสตาแกรม (Instagram)                  | 12            | 40.00              |
| สื่อสารผ่านเว็บไซต์ (Website)                      | 6             | 20.00              |
| สื่อสารผ่านวอทส์แอป (WhatsApp)                     | 5             | 16.67              |
| มีพนักงานประจำ 1 - 2 คน                            | 12            | 40.00              |
| มีพนักงานประจำ 3 - 4 คน                            | 11            | 36.67              |
| มีพนักงานประจำ 5 คนขึ้นไป                          | 7             | 23.33              |
| ค่าใช้จ่ายเงินเดือนและค่าจ้างลดลง                  | 24            | 80.00              |
| ค่าใช้จ่ายเงินเดือนและค่าจ้างเท่าเดิม              | 6             | 20.00              |
| ค่าใช้จ่ายทำความสะอาดเพิ่มขึ้น                     | 25            | 83.33              |
| ค่าใช้จ่ายทำความสะอาดเท่าเดิม                      | 5             | 16.67              |
| ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน SHA                   | 16            | 53.33              |
| ได้รับการรับรองมาตรฐาน ความปลอดภัย                 | 9             | 30.00              |
| ด้านสุขอนามัย SHA หรือ SHA Plus แล้ว               |               |                    |
| อยู่ระหว่างการยื่นขอการรับรองมาตรฐาน SHA           | 5             | 16.67              |

การจัดการธุรกิจโฮสเทลในสถานการณ์โควิด-19 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 73.33 ปรับลดราคาห้องพัก และร้อยละ 90.00 มีการหารายได้เสริม โดยร้อยละ 56.67 ของโฮสเทลส่วนใหญ่มีการลดจำนวนพนักงานประจำลงหลังเกิดสถานการณ์โควิด-19 อย่างไรก็ตาม ธุรกิจโฮสเทลส่วนใหญ่ยังมีการจ้างงานพนักงานประจำ คิดเป็นร้อยละ 76.67 รองลงมา มีการจ้างงาน

พนักงานรายวัน หรือรายชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 56.67 และมีการจ้างเหมาบริการจากภายนอก (Outsource) คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ (รายละเอียดในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3

การจัดการธุรกิจโฮสเทลในสถานการณ์โควิด-19

| ข้อมูล                              | จำนวน<br>(30) | ร้อยละ<br>(100.00) |
|-------------------------------------|---------------|--------------------|
| ลดราคาห้องพัก                       | 22            | 73.33              |
| ไม่เปลี่ยนแปลงราคาห้องพัก           | 5             | 16.67              |
| ขึ้นราคาห้องพัก                     | 3             | 10.00              |
| มีการหารายได้เสริม                  | 27            | 90.00              |
| ไม่มีการหารายได้เสริม               | 3             | 10.00              |
| ลดจำนวนพนักงานประจำ                 | 17            | 56.67              |
| ยกเลิกการจ้างงานพนักงานประจำ        | 7             | 23.33              |
| มีจำนวนพนักงานประจำเท่าเดิม         | 6             | 20.00              |
| จ้างงานพนักงานประจำ                 | 23            | 76.67              |
| จ้างงานพนักงานรายวัน หรือรายชั่วโมง | 17            | 56.67              |
| จ้างเหมาบริการจากภายนอก (Outsource) | 6             | 20.00              |
| ไม่มีการจ้างแรงงานทุกรูปแบบ         | 4             | 13.34              |

## 2. วิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทล

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล พบวิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ ในสถานการณ์โควิด-19 มี 3 ด้าน 12 วิธี ดังนี้ (รายละเอียดในตารางที่ 4)

## 2.1 การสร้างรายได้ 3 วิธี (I1 - I3)

2.1.1 หารายได้เสริมจากช่องทางอื่นเพื่อทดแทนรายได้หลักที่เกิดจากการขายห้องพักรายวันซึ่งมีลูกค้าลดลงอย่างมาก เช่น เปิดรับลูกค้ารายเดือนควบคู่ไปกับลูกค้ารายวัน ให้เช่าพื้นที่สำหรับทำงานหรือห้องประชุม จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลากลางคืน จำหน่ายกาแฟและเบเกอรี่โฮมเมด จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคหรือของที่ระลึกบริเวณล็อบบี้ ขายโปรแกรมท่องเที่ยว

2.1.2 ปรับลดราคาห้องพักลงเพิ่มโอกาสในการขาย เช่น ลดราคาห้องพัก 10 เปอร์เซ็นต์ ให้ส่วนลดกรณีเข้าพัก 6 คน แต่คิดราคาเพียง 5 คน ตลอดจนปรับปรุงแบบการให้บริการห้องพัก เพื่อให้ลูกค้ามีทางเลือกอื่นนอกเหนือจากห้องพักรวม เช่น ห้องพักส่วนตัว หรือขายแบบเหมาห้อง เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ลูกค้า และเพิ่มโอกาสในการขายห้องพักสำหรับลูกค้าที่ไม่ต้องการพักรวมกับลูกค้ากลุ่มอื่นในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

2.1.3 ให้ความสำคัญกับการตลาด การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์ของธุรกิจโดยตรง เนื่องจากลูกค้านิยมจองที่พักโดยตรงกับธุรกิจเพิ่มขึ้นในระหว่างที่เกิดสถานการณ์โควิด-19 เพราะมีความยืดหยุ่นสูงทั้งในด้านการจองและการยกเลิกห้องพัก กรณีที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงการเดินทางอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นอกจากนี้ ลูกค้ายังสามารถต่อรองราคาจนได้เงื่อนไขที่ดีที่สุดหลังจากเปรียบเทียบกับช่องทางการจองห้องพักรูปแบบอื่น

## 2.2 การลดค่าใช้จ่าย 4 วิธี (R1 - R4)

2.2.1 ปรับลดค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่จำเป็น และควบคุมค่าใช้จ่ายให้สอดคล้องกับรายได้ของธุรกิจ เช่น การต่อรองขอปรับลดค่าเช่าอาคารและที่ดิน ยกเลิกช่องทางการชำระเงินด้วยบัตรเครดิต ยกเลิกการให้บริการ อาหาร เข้า เครื่องดื่ม และอาหารว่าง ยกเลิกบริการรถจักรยานใช้ฟรี ยกเลิกการใช้บริการผู้จุดตรวจ (ตู้แดง) ยกเลิกบริการจ้างซักรีดเครื่องนอน

2.2.2 ลดจำนวนพนักงานประจำ หรือยกเลิกการจ้างงานพนักงานประจำ เพื่อลดค่าใช้จ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ตลอดจนเพิ่ม

ปริมาณงานขยายขอบเขตหน้าที่งานที่รับผิดชอบมากยิ่งขึ้น เช่น ผู้จัดการไม่ได้มีหน้าที่บริหารงานบุคคล บริหารงานขาย สรุปรายรับ-รายจ่ายของธุรกิจ และบริหารงานในภาพรวมเท่านั้น แต่บางครั้งยังต้องทำหน้าที่แทนพนักงานบริการส่วนหน้า (Front Officer) ด้วย อาทิ สำรองห้องพัก ยืนยันการจองห้องพัก ควบคุมดูแลระบบการจองห้องพักออนไลน์ รับชำระเงินค่าห้องพัก ออกใบเสร็จรับเงิน ต้อนรับดูแลลูกค้า รับโทรศัพท์ ให้คำแนะนำลูกค้าในด้านอื่น ๆ ด้วย สำหรับพนักงานบริการลูกค้าที่มีความรู้และทักษะในการล้างเครื่องปรับอากาศจะได้รับความนิยมของงานส่วนนี้เพิ่มเติม นอกจากนั้น แม่บ้านยังต้องทำหน้าที่ซักล้างเครื่องนอนควบคู่ไปกับงานทำความสะอาดตามปกติ

2.2.3 จ้างงานแบบชั่วคราวตามความจำเป็นเฉพาะช่วงเวลาที่มีผู้เข้าพักจำนวนมาก โดยจ้างเป็นรายวัน หรือรายชั่วโมง และจ้างเหมาบริการบางงาน เช่น จ้างพนักงานทำความสะอาดเป็นรายวันในกรณีที่มีกำลังคนไม่เพียงพอเนื่องจากต้องดูแลลูกค้าจำนวนมากในช่วงเทศกาล จ้างนักศึกษามาทำงานรายชั่วโมงช่วงเย็นเพื่อให้บริการลูกค้าที่จะเข้าพักหลังเวลาทำงานของพนักงานประจำ

2.2.4 ลดเวลาทำงานของพนักงานประจำ เพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณงานที่ลดลงผันแปรตามจำนวนผู้เข้าพัก และปรับวิธีการจ่ายค่าตอบแทนโดยการจ่ายเงินเดือนผันแปรตามจำนวนวันที่มาปฏิบัติงานจริงในแต่ละเดือน

2.3 การดำเนินตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย 5 วิธี (S1 - S5)

2.3.1 จำกัดจำนวนผู้เข้าพักในห้องพักรวม เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางเรื่องการเว้นระยะห่าง (Ensured Physical Distancing Guidelines) และใช้กลยุทธ์ขยายเหมาห้องกรณีลูกค้าเดินทางเป็นหมู่คณะ

2.3.2 เพิ่มขึ้นตอนการคัดกรองลูกค้าเมื่อเข้ามาเช็คอิน (Check In) ตามแนวทางเรื่องแนวปฏิบัติความปลอดภัยด้านสุขอนามัยที่พิกซุมชน (Health and Hygiene Safety Protocol) ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

2.3.3 เข้มงวดมาตรการทำความสะอาดภายในห้องพัก พื้นที่ส่วนกลาง จุดสัมผัสร่วม โดยเพิ่มความถี่ในการทำความสะอาด และการใช้

ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ได้มาตรฐานตามแนวปฏิบัติด้าน  
สาธารณสุขเรื่องการทำความสะอาด (Ensured Cleaning Guidelines)

2.3.4 จัดสถานที่บริเวณพื้นที่ส่วนกลางให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติ  
ด้านการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) และแนวปฏิบัติด้านการ  
ระบายอากาศ (Ventilation) ของกระทรวงสาธารณสุข

2.3.5 เข้าร่วมโครงการมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย  
SHA และ SHA Plus ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยปฏิบัติตาม  
มาตรการทำความสะอาดหรือความปลอดภัยด้านสุขอนามัย เพื่อสร้างความมั่นใจ  
ให้กับผู้ใช้บริการ

#### ตารางที่ 4

คุณลักษณะของโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามวิธีการจัดการธุรกิจ

| โฮสเทล<br>ในจังหวัด<br>เชียงใหม่ | สร้างรายได้ |    |    | ลดค่าใช้จ่าย |    |    |    | ดำเนินการตามมาตรฐาน<br>ความปลอดภัยด้านสุขอนามัย |    |    |    |    |
|----------------------------------|-------------|----|----|--------------|----|----|----|-------------------------------------------------|----|----|----|----|
|                                  | I1          | I2 | I3 | R1           | R2 | R3 | R4 | S1                                              | S2 | S3 | S4 | S5 |
| P1                               | /           | -  | /  | -            | -  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P2                               | /           | /  | /  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P3                               | /           | /  | -  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P4                               | /           | /  | /  | -            | /  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P5                               | /           | /  | /  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P6                               | /           | -  | -  | -            | -  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P7                               | /           | /  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | /  | /  | -  | -  |
| P8                               | /           | -  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | /  | -  | -  | -  |
| P9                               | -           | /  | /  | /            | /  | -  | -  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P10                              | /           | -  | /  | -            | -  | /  | -  | /                                               | /  | /  | -  | -  |
| P11                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P12                              | /           | /  | -  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P13                              | /           | /  | /  | /            | /  | -  | -  | /                                               | /  | /  | /  | -  |

#### ตารางที่ 4

คุณลักษณะของโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามวิธีการจัดการธุรกิจ (ต่อ)

| โฮสเทล<br>ในจังหวัด<br>เชียงใหม่ | สร้างรายได้ |    |    | ลดค่าใช้จ่าย |    |    |    | ดำเนินการตามมาตรฐาน<br>ความปลอดภัยด้านสุขอนามัย |    |    |    |    |
|----------------------------------|-------------|----|----|--------------|----|----|----|-------------------------------------------------|----|----|----|----|
|                                  | I1          | I2 | I3 | R1           | R2 | R3 | R4 | S1                                              | S2 | S3 | S4 | S5 |
| P14                              | /           | /  | -  | /            | /  | -  | -  | /                                               | /  | -  | -  | -  |
| P15                              | /           | /  | /  | /            | /  | -  | -  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P16                              | /           | -  | /  | /            | -  | -  | -  | -                                               | /  | -  | -  | -  |
| P17                              | /           | /  | /  | /            | /  | -  | -  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P18                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P19                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P20                              | -           | /  | -  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P21                              | -           | /  | -  | /            | /  | -  | -  | /                                               | /  | /  | -  | -  |
| P22                              | /           | -  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | -  |
| P23                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | -  | /  | -  | -  |
| P24                              | /           | /  | -  | /            | -  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P25                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P26                              | /           | -  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P27                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | /  | -  | /  | -  |
| P28                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | -  | /                                               | /  | /  | /  | /  |
| P29                              | /           | -  | /  | -            | -  | /  | -  | /                                               | -  | -  | -  | -  |
| P30                              | /           | /  | /  | /            | /  | /  | /  | /                                               | /  | /  | /  | /  |

### 3. ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทล

ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจัดการธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ ตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ ในสถานการณ์โควิด-19 ทั้ง 3 ด้าน 12 วิธี พบว่า ธุรกิจมีรายได้จากการให้เช่าห้องพักลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการปรับลดราคาห้องพัก ประกอบกับจำนวนผู้เข้าพักทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่ลดลงอย่างมาก เนื่องจากภาพรวมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยังคงชะลอตัว และสถานการณ์

การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2565 ยังไม่คลี่คลายไป ในทางที่ดีขึ้น ถึงแม้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้มีความพยายามที่จะหารายได้ เสริมจากช่องทางต่าง ๆ เพิ่มเติมก็ตาม แต่ก็มีเพียงผู้ประกอบการบางราย เท่านั้นที่สามารถสร้างรายได้เสริมจนกลายเป็นรายได้หลักที่เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน ในทางตรงข้ามรายได้เสริมเพียงเล็กน้อยที่ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้รับมานั้นยังไม่อาจชดเชยค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนได้ ดังนั้น จึงยังไม่สามารถจะทำให้ธุรกิจมีผลกำไรในระดับที่น่าพอใจ ทั้งนี้ สถานะ การเงินของผู้ประกอบการส่วนใหญ่พยายามควบคุมค่าใช้จ่ายให้อยู่ในระดับต่ำ บริหารรายรับให้เพียงพอกับรายจ่ายในแต่ละเดือน ธุรกิจอยู่ในช่วงชะลอตัว ผู้ประกอบการต้องระมัดระวังให้อยู่รอด จนกว่าสถานการณ์จะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น จึงจะเกิดความมั่นใจที่จะดำเนินธุรกิจเชิงรุก เช่น ปรับขึ้นราคาห้องพัก จัดหา บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมให้แก่ลูกค้า ปรับปรุงห้องพัก ปรับปรุง สถานที่ ลงทุนเพิ่ม จ้างพนักงานประจำเพิ่ม เป็นต้น

### อภิปรายผลการวิจัย

สถานการณ์โควิด-19 ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบการธุรกิจ โฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ต้องปรับตัวตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ เพื่อ รักษาธุรกิจให้อยู่รอดในภาวะวิกฤตที่ขาดรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติซึ่งเป็น ลูกค้าหลักได้ ด้วยการเปิดรับลูกค้ากลุ่มใหม่ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เป็น ตลาดรองภายในประเทศ ทำให้สามารถสร้างรายได้ และเพิ่มความหลากหลาย ของกลุ่มลูกค้าที่มาใช้บริการ (Tanongphaeng & Na Thalang, 2017) นอกจากนี้ ธุรกิจโฮสเทลยังต้องแข่งขันด้านราคากับธุรกิจโรงแรมที่มีการปรับลดราคา ห้องพักลง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ (Kamol Siriwat & Povatong, 2021) ผู้ประกอบการได้อาศัยวิธีการจัดการ 3 ด้าน ประกอบด้วย การสร้าง รายได้ การลดค่าใช้จ่าย และการดำเนินตามมาตรฐานความปลอดภัยด้าน สุขอนามัย เพื่อระมัดระวังจนกว่าเหตุการณ์จะคลี่คลายและกลับเข้าสู่ภาวะ ปกติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chanyasak, Koseoglu, King, and Aladag (2022) ที่ได้ศึกษาการปรับรูปแบบธุรกิจเชิงกลยุทธ์ต่อวิกฤตการระบาดของ

โควิด-19 พบว่า โรงแรมได้ปรับปรุงแบบธุรกิจโดยการเพิ่มรายได้ที่ไม่ใช่ห้องพัก และเพิ่มช่องทางหารายได้ใหม่ รวมถึงการลดต้นทุนโดยการหยุดการดำเนินงานที่ไม่จำเป็น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Boonrod, Phonchot, and Kamnuan (2022) ที่ศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมในช่วงวิกฤตโควิด-19 พบว่า โรงแรมมีการปรับเป็นที่พักให้เช่ารายเดือน เพื่อหารายได้ในช่วงที่ไม่มีนักท่องเที่ยววัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tadasirichoke (2020) เรื่องกลยุทธ์การปรับตัวด้านการบริหารจัดการโรงแรมในสภาวะการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษา โรงแรมเดอะภัทราพระราม 9 ที่มีการเชิญพนักงานบางตำแหน่งและบางส่วนออกเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของ โรงแรม

ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดเชียงใหม่ยังคงเข้มงวด และให้ความสำคัญกับความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของผู้รับบริการ เพื่อให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติด้านสาธารณสุข สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Artharn, Jaroenwisarn, and Boonmeesrisanga (2022) ที่ได้ศึกษาเรื่องการยกระดับมาตรฐานปลอดภัยด้านสุขอนามัยการท่องเที่ยวที่พักชุมชนวัฒนธรรม ยั่งยืนหลังสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในประเทศไทย พบว่า มีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่พักชุมชนสัมผัสวัฒนธรรมภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ในประเด็นการจัดระเบียบพื้นที่บริเวณส่วนกลางที่ถ่ายเทได้สะดวก ห้องน้ำรวมต้องสะอาด มีกระบวนการคัดกรอง และตรวจวัดอุณหภูมินักท่องเที่ยว ห้องพักต้องเว้นระยะห่างเตียงอย่างน้อย 1 เมตร มีการไหลเวียนอากาศภายในห้องที่ดี เพื่อไม่ให้แออัดสะสมเชื้อ การทำความสะอาดด้วยน้ำยาทำความสะอาดที่สามารถฆ่าเชื้อโรคได้

### ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับกลุ่มลูกค้าชาวไทยที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นในระหว่างเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ถึงแม้จะเป็นกลุ่มเป้าหมายรองของที่พักประเภทโฮสเทลก็ตาม แต่สามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในระหว่างเกิดสถานการณ์วิกฤตด้านการท่องเที่ยวได้

2. ผู้ประกอบการควรทำการตลาดบนสังคมออนไลน์ (Social Media Marketing: SMM) เพิ่มขึ้น เช่น เฟสบุ๊ก อินสตราแกรม ทวิตเตอร์ ซึ่งจะช่วยโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการสื่อสารแบบสองภาษา (Bilingual) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าหลักชาวต่างชาติและกลุ่มเป้าหมายรองที่เป็นชาวไทย
3. ผู้ประกอบการควรสร้างช่องทางการหารายได้เสริมที่หลากหลายอย่างยั่งยืนและมั่นคง เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพราะขาดรายได้หลักจากการให้เช่าห้องพัก กรณีเกิดสถานการณ์เชิงลบที่กระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยว
4. ผู้ประกอบการควรยื่นขอตราสัญลักษณ์รับรองมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย SHA และ SHA Plus เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าตลอดจนสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่ธุรกิจ

### กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกว.)

### เอกสารอ้างอิง

- Artham, D., Jaroenwisan, K., & Boonmeesrisanga, M. (2022). The Enhancement of Safety and Health Protocols for Sustainable Homestay Tourism After the COVID-19 Pandemic in Thailand. *Journal of Liberal Arts, Thammasat University*, 22(1), 186-204.
- Asavawanlop, N., & Chaengchudjai, K. (2021). The Tourism Situation of Chiang Mai in the End of 2021. *Finance and Fiscal Journal*, 33(107), 52-59.
- Asavawanlop, N., Suthaluang, P., & Samlee, S. (2021). Tourism in the Provincial Cluster and Ways to Increase Income

- Distribution Opportunities 2021. *Finance and Fiscal Journal*, 33(107), 42-51.
- Bangkokbiznews. (2021). *What Is “SHA” and How Is It Different from “SHA Plus”?*. Retrieved December 24, 2022, from <https://www.bangkokbiznews.com/social/969193>
- Boonrod, K., Phonchot, S., & Kamnuan, R. (2022). Guidelines for Hotel Business Management during COVID-19 Crisis. *Journal of Southern Technology*, 15(1), 139-148.
- Boonsiriphan, M. (2020). *Get to Know New Normal Edition of the Royal Society*. Retrieved May 6, 2020, from <https://news.thaipbs.or.th/content/292126>
- Brochado, A., Rita, P., & Gameiro, C. (2015). Exploring Backpackers' Perceptions of the Hostel Service Quality. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 27(8), 1839-1855.
- Chanyasak, T., Koseoglu, M. A., King, B., & Aladag, O. F. (2022). Business Model Adaptation as a Strategic Response to Crises: Navigating the COVID-19 Pandemic. *International Journal of Tourism Cities*, 8(3), 616-635.
- Department of Health. (2021). *Public Health Practices for Preventing the Spread of Coronavirus 2019 (COVID-19) for Hotels, Accommodations*. Retrieved December 27, 2021, from [https://stopcovid.anamai.moph.go.th/attach/w774/f20211227141304\\_krifYCWJch.pdf](https://stopcovid.anamai.moph.go.th/attach/w774/f20211227141304_krifYCWJch.pdf)
- Dworkin, S. L. (2012). *Sample Size Policy for Qualitative Studies Using In-Depth Interviews*. Retrieved December 22, 2022,

- from <https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-012-0016-6>
- Expedia. (2018). *A Collection of Things to Know about Staying in a Hostel*. Retrieved March 4, 2018, from [https://travelblog.expedia.co.th/hotels-review/bd10\\_january18/](https://travelblog.expedia.co.th/hotels-review/bd10_january18/)
- Kamolsiriwat, S., & Povatong, B. (2021). Adaptation Strategies to COVID-19 on the SHA Standard Hotels of Entrepreneurs in Bangkok Metropolitan Area in 2020. *Sarasatr*, 4(3), 650-663.
- Kasikorn Research Center. (2021). *Tourism in 2021 Has not yet Recovered, Hotel and Accommodation Businesses Have not yet Passed Through the Crisis*. Retrieved January, 29, 2021, from <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-social-media/Pages/Hotel-2564-FB-29-01-21.aspx>
- Klaamphaiboon, W., & Srikasikorn, J. (2016). *The Hostel Bible*. (3<sup>rd</sup> Ed.). Bangkok: Supergreen Studio.
- Nittayaporn, M. (2020). *New Normal New Way of Life*. Retrieved May 27, 2020, from <https://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=2288>
- Nokdee, C. (2020). *Responsible New Normal Tourism*. Retrieved August 24, 2020, from <https://www.thaihealth.or.th/Content/53022>
- Nuntapaiboon, J. (2012). *Hospitality*. Bangkok: SE-Education.
- Office of the Permanent Secretary Ministry of Tourism and Sports. (2020). *COVID 19 and the Impact on Thai Tourism*. Retrieved December 22, 2022, from <https://www.mots.go.th/download/TourismEconomicReport/4-1TourismEconomicVol4.pdf>

- Pasunon, P. (2015). Validity of Questionnaire for Social Science Research. *Journal of Social Sciences Srinakharinwirot University*, 18(18), 375-396.
- Sinpattarachart, C., & Sangruengrob, T. (2019). Comparison Study on Revisiting Budget Hotel and Hostel at the Major Tourist Destinations in Thailand. *Dusit Thani College Journal*, 13(1), 139-154.
- Srisaard, B. (2017). *Preliminary Research* (10<sup>th</sup> Ed.). Bangkok: Suweeriyasarn.
- Sutheewasinnon, P., & Pasunon, P. (2016). Sampling Strategies for Qualitative Research. *Parichart Journal*, 29(2), 31-48.
- Tadasirichoke, P. (2020). *Adaptive Strategy of Hotel Management during Coronavirus (COVID-19) Pandemic Situation : A Case Study of the Patra Hotel - Rama 9*. Retrieved November 18, 2021, from <https://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3439/1/60601305.pdf>
- Tanongphaeng, W., & Na Thalang, C. (2017). Management of Models for Small Hotel Trad Province Area. *Dusit Thani College Journal*, 11(3), 1-17.
- Verissimo, M., & Costa, C. (2018). Do Hostels Play a Role in Pleasing Millennial Travelers? the Portuguese Case. *Journal of Tourism Futures*, 4(1), 57-68.